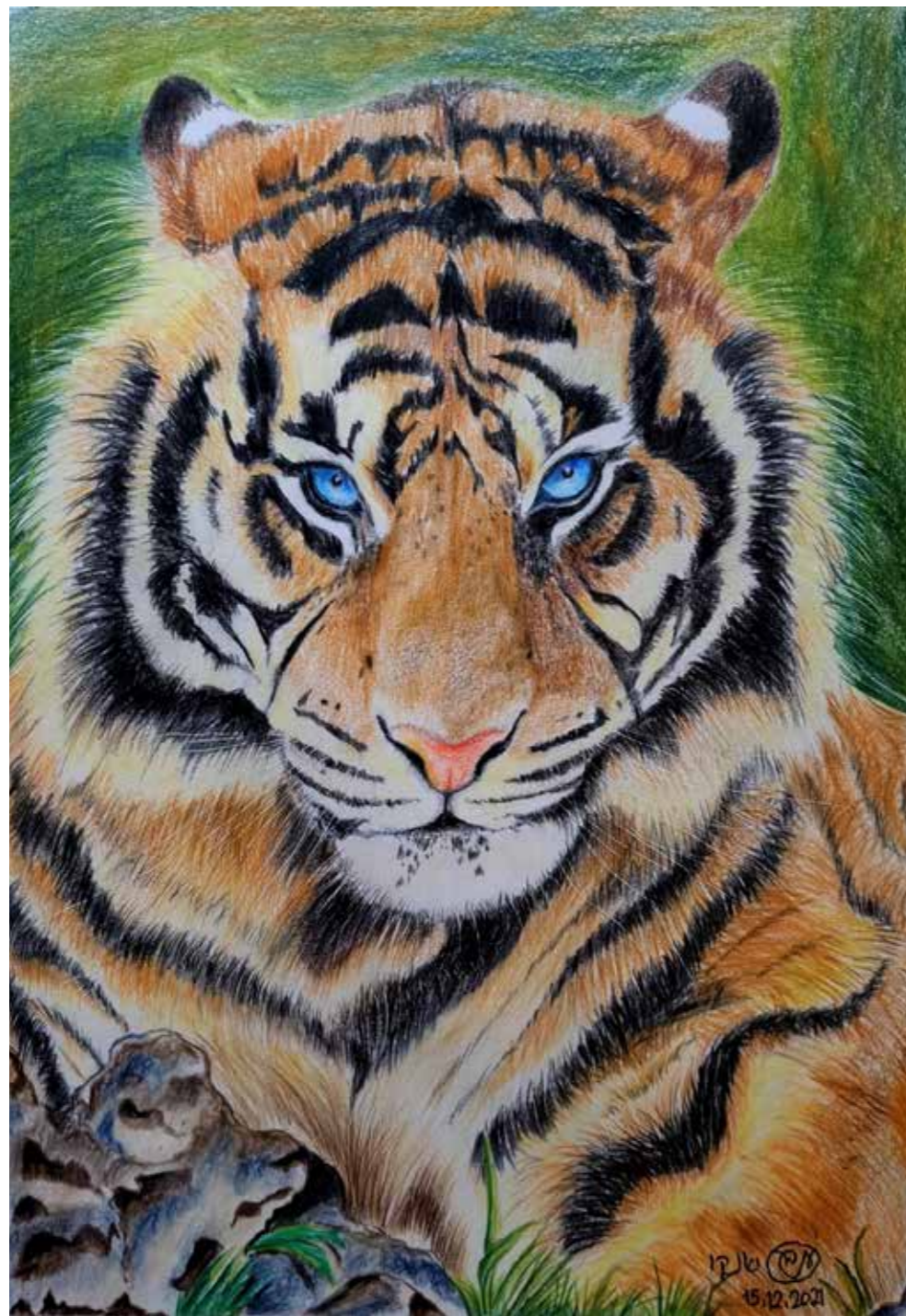


"להעיר את הנמר" - טבעה של ציירת

ענבר פיאנקו



מבלי לפחד מחיית האימים - נמר חיית הטרף. בספרו 'להעיר את הנמר' של פטר לז'ר הוא מציע גישה חדשה ומעודדת לנושא הטראומה. היכולת לפגוש את הנמר, להעיר אותו היא מטאפורה המתארת את היכולת והכוח של האדם לפגוש בתוך עצמו את מקורות הפחד - חרדה - טראומה ולרפא אותה. השימוש בנמר כדמות גיבורה בגוף עבודות אלה, גם היא עצמה מטאפורה האומרת שבעוד הטראומה עשויה להיות גיהנום עלי אדמות, הרי שטראומה שנפתרה היא למעשה מתנת האלים - היא סוג של מסע הרואי השייך לכל אחד מאתנו.

על מצע הציור, מראות עשירים בצבע, בדימוי של מראות מתוך הטבע, אם זה החי או הצומח, העץ או הנמר. פיאנקו בורחת ממקום אחד ומתקרבת ומקרבת אל עצמה מקום אחר. בין אם הוא רחוק, בלתי אפשרי, או אולי מפחיד היא מאמצת אותו אליה מתוך חדות הציור והיצירה. מציירת ציור ריאליסטי המדמה מציאות בתוך מצב שמעלה מציאות שאינה אפשרית.

אומר מרקוס אורליוס ש "הטבע מעניק לכל אדם יכולת להתמודד עם גורלו" ולדעתי הבחירה בנושאי ציור אלה, נמר כגיבור "המחזה היוזאלי", ג'ונגל, והעיסוק בפעולת הציור זו דוגמה בפועל לדבריו אלה. בציורים אלה הפשט הוא ברור ידוע ומוכר - נוף, חיה, עץ בצבעוניות עשירה וביד בוטחת. הדרש הוא כל המשתמע מזה כפי שתואר להלן.

מישל דה מונטן אמר ש "הטבע העניק לנו יכולת מרובה לשעשע את עצמינו". גישות שונות בתחום האמנות רואים בעיסוק באמנות סוג של שעשוע שיש לו משמעות תרבותית חשובה, כמו גם נפשית אישית. העיסוק בצבע, ביצירה, באמנות הכוללים התבוננות פנימית וחיצונית הם סוג של רפואה לנפש. כפי שגם ציין אריסטו. ובהקשר זה ניתן לציטט גם את גיימס הנרי לי האנט שאמר ש "צבעים הם החיכים של הטבע".

טבע הציור של פיאנקו הוא להתחבר אל הטבע, אל נופים, אל עולם החי, ששם מכבד הנמר במלוא הדרו. פיאנקו מציירת בטכניקות שונות ציור ריאליסטי ובהקשר זה אומרת "בציור אני בורחת לטבע לג'ונגל על עצי השונים, מתחברת לחתולים הגדולים שאני מעריצה, הגודל, הכח, השקט הריכוז והעדינות שלהם".

פיאנקו בורחת בדמותו של הנמר החתולי כגיבור הראשי של ציוריה, ומעניקה לו באמצעות זווית הראיה אותה היא בורחת, משכיות המכחול, המיקום שלו והמבע האנושי שהיא מעניקה לפניו ועניו, את אותו כוח - שקט - ריכוז - עדינות עליהם היא מדברת.

פיאנקו בורחת אל הג'ונגל הפרטי שלה אותו היא בונה על מצע קנבס. כך הופכים בדי הקנבס שלה לג'ונגל שהוא סוג של גן - עדן. פיאנקו מציירת לומר שהיא 'בורחת', וכאן ניתן לומר שלא רק המקום אותו היא מציינת בלשונה 'ג'ונגל' הוא מקום הבריחה, כך גם עצם העיסוק בציור. שם היא מייצרת לעצמה סיטואציה חלומית ואפשרית, להתחבר אל הנמר, למצוא בו את התכונות עליהם בחרה להצביע.



Awaking the Tiger” - The Nature of an Artist”

Inbar Pianko

Michell de Montaigne once said that "nature has made us a present of a broad capacity for entertaining ourselves." Art is also considered a form of entertainment by some, albeit with important cultural significance, as well as mental and personal significance. Dealing with colors, creativity and art necessitates internal and external examination that serve to heal the soul, as Aristotle noted. In this context, Leigh Hunt's observation that "colors are the smiles of nature," also springs to mind.

The nature of Pianko's work is to form a connection to nature, to landscapes and wildlife, where the tiger stars in its full glory. Pianko uses various techniques of realistic painting noting that "in painting, I escape to nature, to the jungle and its different trees, connecting to the large cats I admire, to their size, power, silence, concentration and gentleness."

Pianko usus the cat-like tiger as the protagonist of her paintings, lending the tiger - by her choice of point of view, brush strokes, location and human qualities of his face and eyes - that very power, silence, concentration and gentleness she mentioned.

Pianko escapes to her private jungles, transforming the canvas to a jungle that is a form of paradise. Pianko notes that she "escapes" to this place, and possibly the "jungle" is a route of escape, as is her choice to be a creative artist. On the canvass she portrays a dreamlike, 'possible' situation. To connect to the tiger, to find in it the traits that she chooses to point to, without fearing the fearful beast - the tiger as predator.

Peter Levine, in "Waking the Tiger," offers a new, encouraging approach to dealing with trauma. The possibility of meeting the tiger and awaking it is a metaphor describing the ability and power of humans to meet within themselves the sources of their fear - anxiety - trauma - and to heal it. Using the tiger in the leading role in these works, is, too, a metaphor suggesting that while trauma might be hell on earth, a solved trauma may be, in fact, a gift of the gods - a heroic journey of sorts, that belongs to each and every one of us.

Pianko's canvas presents richly colored scenes, using nature as a source of metaphors - life or flora, tiger or tree. Pianko escapes one place and approaches and places herself in another. Even if it is distant, 'impossible', or frightening, she embraces it due to her joy of painting and creating. She conjures a realistic painting simulating a reality in a situation that presents an 'impossible' reality.

Marcus Aurelius believed that nature bestowed every human with the ability to face his fate. It seems that this belief is exemplified by Pianko's choice of the tiger as the protagonist of the 'visual play', the jungle and the act of painting itself. In these works, the literal meaning is clear, evident and familiar - landscapes, animals, trees, all richly colorful, drawn by a confident hand. As for the deeper meaning, I have tried to offer several insights.

